

Anna Nygaard

HELDUR IKKI JÓL – MEN KANN NJÓTA HUGNAN

Anna Nygaard heldur ikki jól, men hon dugir at njóta hugnan, matin og frítíðina í jólamánaðinum

EYÐUN KLAKSTEIN

Tað eru tey, ið tilvitað ikki halda jól. Jehova Vitni halda ikki jól, páskir ella aðrar halgidagar, tí tey halda, at hesar høgtíðir hava ein heidnan uppruna og eru ikki grundaðar í Bibliuni.

Anna Nygaard og hennara familja eru partur av Jehova Vitnum, og Anna er uppvaksin við grundarlagi í sannføringini hjá trúarfelagsskapinum um, at tey ikki halda jól.

– Eg seti jólatíðina í samband við hugna, ljós og gleði, men eg haldi ikki jól sum eina høgtíð. Fyri meg er jólatíðin partur av einari hugnaligari vetrartíð, og tað er ein tíð, sum eg elski, sigur Anna Nygaard.

– Alt tað, sum fólk vanliga seta í samband við jól, er fyri meg hugni hesa myrku árstíðina. Mær dámar eisini dunnu, gløgg, rísingreyt, smákøkur, luktin av kaneli og nellikum, marsipan, gávur og frítíð, og sum heild dámar mær sera væl hesa myrku vetrartíðina, og alt tað, sum hon hevur við sær. Men alt hetta seti eg bara ikki í samband við eitt jólahald, sum flest onnur gera.

– Beint nú eri eg í holt við at gera rísingreyt til mín og sonin, og tað er tí, at eg haldi tað hóskar sera væl til ein myrkan vetrardag sum í dag.

Ongar jólagávur

Anna Nygaard er vaksin upp við, at familjan ikki helt jól, og sum vaksin hevur hon valt at halda fast um hesa sannføring.

– Fyri meg hevur tað verið natúrligt ikki at halda jól, og tað hava fólk rundan um okkum eisini virt. Desember mánaður í fólkaskúlanum var nógv merkur av jólum. Børn sluppu at klippa jólapynt, og nógv tíð fór við at venja jólaleik og so víðari. Eg luttók ikki beinleiðis í hesum, men eg slapp at gera okkurt annað, klippa okkurt annað, og seinastu vikuna upp undir jól, tá ið alt bara snúði seg um jólahald, plagdi eg at fáa frí, greiðir Anna frá.



»Eg seti jólatíðina í samband við hugna, ljós og gleði, men eg haldi ikki jól sum eina høgtíð«

Anna Nygaard

– Mamma dugdi væl at gera eitt sindur eyka burtur úr, tá ið onnur hildu jól, so vit bakaðu eisini og fingi góðan mat, og vit høvdu tað stak hugnaligt, hóast vit ikki hildu jól sum onnur, sigur Anna.

Jólagávur eru fyri mong – serliga børnini – ein týðandi partur av jólum, men Anna hevur ikki saknað jólagávur.

– Eg eri ikki uppvaksin við at fáa jólagávur, og tí sakni eg tað ikki, og hinvegin ber til at geva gávur og fáa gávur aðrar tíðir á árinum. Onkuntíð siga fólk við meg, at tey øvunda mær, at eg sleppi undan øllum jólaresinum at keypa gávur, sigur Anna.

– Eg havi og havi havt vinkonur ella onnur, sum hava havt hug at geva mær jólagávu, og tað geri eg ikki tann stóra dramatikkini burturúr. Eg havi bara gjørt greitt, at eg haldi ikki jól, og onkra gávu kann eg saktans geva onkra aðra tíð á árinum, sigur hon.

Njóti tað góða

Tað kann vera krevjandi at halda jólatíðina, men tað tykist næstan meira krevjandi at sleppa undan at verða partur av jólum og jólahaldi, tí jólini gjøgnumsurgað alt okkara samfelag.

– Eg kann bara siga, at eg njóti alt tað góða, sum jólini hava við sær av mati, ljósi og hugna, og fyri tað, um eg ikki haldi jól, kann eg saktans hugna mær hesa tíðina. Teir frídagarnir, sum eru á jólum, kann eg eisini brúka saman við familjuni, sigur Anna Nygaard.

Hon sigur, at hon fær góðan frið til at frávelja jólini sum høgtíð.

– Familjan er jú øll partur av hesum, og vinfólkini, sum eg havi, virða eisini, at eg ikki haldi jól. Tað er ikki soleiðis, at eg skal standa til svars fyri, at eg ikki eri partur av jólahaldinum, sigur Anna Nygaard.

Og meðan vit onnur um eina viku fara at halda jólini sum ársins størstu høgtíð, gleðir Anna Nygaard seg til at fáa nakrar frídagar og at hugna sær saman við sínari nærmastu familju –uttan jólatræ, jólapynt og jóladunnu.